

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 4. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

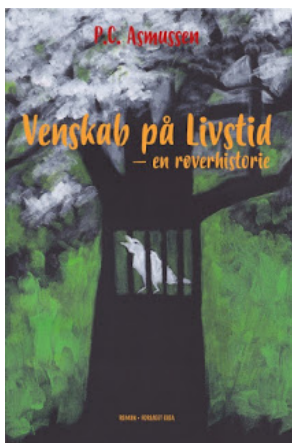
Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Kærlighedens gerninger

"På en særdeles velfortalt og underholdende måde bliver vi præsenteret for kollektivet Sall, Majgården, socialpædagogiske eksperimenter..."

Slå op i Den smalle bog

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden klassikerlæsninger, fra 1. jan. 2019 klummen En litterær refleksion, samt skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen Slagger Forlaget Fuglekøjen 2016 107 sider, 149 kr.
Af Jakob Brønnum Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...
- De døde kan høre, at man tænker på dem
Julia Werup Ensomme mænds død Det poetiske bureaus forlag, 150 kr.
Af Søren E. Kristoffersen At skrive om et værk er en form for psyko...
- LYKKE-PER Lykke-Per som tidsbillede af Danmark
Klassikerlæsning. Henrik Pontoppidan: "Lykke-Per", 1904/05. Bille August kommer i disse dage med en TV-serie og biografilm, der er b...

tirsdag den 15. oktober 2019

Punktum, punktum, komma, streg, sådan...

Eva Botofte:
Fraværelser
Digte 2018, 72 s., 150 kr.
Det Poetiske Bureaus Forlag

Af Thorvald Berthelsen

Det form, linje og ord orienterede børnerim render mig i hu, når jeg læser Eva Botofte. Hun er formers, rums og linjers digter og fotograf. Hun skriver i den grad med øjnene, der følger formers ændring og linjeføringen til rummet er skabt. Indtil farverne er helt fraværende som andet end klangbund for temperamentet i hendes gråtone arkitektur. Fraværet er i det hele taget ikke uventet det der fylder mest i hendes senest udkomne digtsamling *Fraværelser*. Og det drejer sig vel og mærke om fraværet af det forventede menneskelige, bevægende udtryk. Det er det fravær der er i fokus:

hun er kameraet
hun fokuserer
hun optager pladsen
hun fokuseres
er i linsen
...
er endelig 100 procent billede
kameraet drejer mindst 360 grader
om sig selv
drejer sig om hende
alligevel kommer hun ikke med på billedet
hun er uden udtryk
udtryksløs
til stede i sit fravær
er hun

Digtene ledsages af sort hvide billeder af arkitektur, rum der er opbygget af linjeføring, som udvendige elevatorskakte og trappegelændere. Kort sagt flygtige rum, der ikke er nogen i. Men også billeder af skeletter og tøj, der antager mere og mere organiske former. De understreger at ikke synet men fraværet og stilhedens rytme er den vigtige 6. sans virkeligheden opleves med: endeligt rehabiliteret er den krop som rummet skulle krybe udenom men infiltrerer på grund af synets fravær usynligt

Eller som hun skriver om rummet, der er en kegle(-formet hule), der kunne være et livsafsnit: et blødt og elastisk under(-lag) for synets anfægtelser

...
det er dér hun fotograferer sine fotografier og senere fotografierne af fotografierne vi følger din runding (*præventivt*) knirker hvirveltrappen under mine sko mens du går helt inde i centrum og snurrer i stilhed lægger jeg øre til trinnet, så jeg kan høre hvordan din krop suger lyden (*op*)
At være krop i verden er at være udadvendt, omstillingsvillig og forandringsparat for nu at bruge nogle fortærskede nudanske politiske fraser.

At være krop (*software*) er at være eksponeringsvillig åben for opblødning og modifikation at gnide sig op ad lempelse rummets gradvise tilpasning sit (*egget*) nulpunkt

Tre nye norske

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2019 (41)
 - november (2)
 - ▼ oktober (2)
 - Kærlighedens gerninger
 - Punktum, punktum, komma, streg, sådan...
 - september (3)
 - august (4)
 - juli (4)
 - juni (5)
 - maj (4)
 - april (3)
 - marts (6)
 - februar (4)
 - januar (4)
- 2018 (43)
- 2017 (36)
- 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper, "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (62)
- dagbøger (1)
- digtsamling (21)
- En litterær refleksion (5)
- essay (3)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (8)
- klassikerlæsning (11)
- kortroman (2)
- kunstbog (4)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

99,708

I Eva Botoftes univers af synssanser med blænde og lukke tid bliver det til en skarpt sanset *uafsluttet* glidende overgang mellem krop og rum, jeget og omverden med retning mod nulpunktet, der både er intethed og uomgængeligt fyldt af muligheder:

Alt er omvej
(*bypass*)
der er ingen valg
ingen udfaldsvej
kun skiftende retninger

Der er kun vore spors labyrintiske mønstre uden udstrækning ligesom punkter, der ikke cirkulerer om jeget fastholdt af tyngdekraften men "tilfalder" rummet, huset som en situation i dansens *pas de deux*. Her kommer skriften ind i billedet. Den bliver udløst af kroppenes koreografi, der kan tegne "et kryds på gaden" der rammer os som et bagholdsangreb i skærende kontrast til den "fritsvævende krop - en gestus af lys".

Før da brugte vi næroptagelser af genstande sten og det levende, der var fastlåst i erindringen forud for deres respektive "sprogsystemer", som rummet eller omverdenen måtte rette ind efter.

senere viste vi scenisk med kroppen
hvordan vi kom til skriften (*uigenkaldeligt*)
udledt af det tætte naboskab med bibliotekets
encyklopædiske monumentalværker
det rum hvor vi henter
den tavse undren

Her er det ikke en mystisk nærmest religiøs opfattelse, hvor ordet er kød og jeget skaber og dermed forlænges ud i omverdenen, vi møder. Men jeget der sammen med omverdenen i dansens sammenvævning af mønstre af lys og linier fremtvinger skriftens forsøg på at skabe denne levende sitrende undren/under på siden som kærtegn der formgiver det synligt usynlige – lyset:

I det usammentømrede i det uopbyggede
kan hun udmåle lysets svingninger med sine hænder
som (*uafvendelige*) kærtegn mellem hvidvaskede vægge

Den udflydende grænse og flydende overgang mellem jeg og omverden, der hele tiden forskyder tyngdepunktet og også sprænger skriftens begrænsning til siden, fremgår klart i de afsluttende digte, hvor den også er udgangspunktet for ny skabelse og fødsel lige fra ægget. Det markeres også af at subjekt og objekt her hele tiden skifter indhold og plads mellem jeg, skriften og omverdenen:

Fød nye steder
siger hun i et kryds midt på arket
og strømmer gaden i møde
som sit store solipistiske JEG
(*ab ovo*)
er hun sit eget spejlbillede
ikke til at komme udenom (*uden udvej*)
overskrider sidens forstyrrende grænser
som præsens der ikke hører (op)
bærer byen sit tyngdepunkt med sig
som attrapper og (*fremtidige*) proteser
er fortiden det vi vælger at huske
Det er vel og mærke en skabelse i rummet, der kan vriste vores fremtid ud af fortidens erindringsfastlagte spor. Og den er ironisk nok udløst af vor mest egocentriske selvudfoldelse, der samtidig er en jeg destruktion: Nær centrum er rotationen størst midt i kvadratets cirkulatur peger gangene bagud med deres røde tråde fanget i visioner om instrumentale passager kropskorrektioner en suite
...
er bygningen et øjeblik
mere nærliggende end de døde
skyggen det mest personlige svar
her i bakspejlet kunne man ændre retning
(*but*) (*this is the final cut*)

Fraværelser er i sin omslutning af sit helt eget univers en fuldendt helstøbt digtsamling, som jeg faktisk ikke kan få øje på en eneste mislyd i. Dens tilsyneladende strengt indesluttede selvtilstrækkelige mønstre åbner sig "med udbloomstringer på hænder og fødder/mellem piller og neonstænger/der lyser i mørke" når man blot kaster lidt ihærdig arbejdsindsats i læsningen. Kan på det varmeste anbefales til den oplevelsesrejsende.

Indsendt af Jakob Brønnum

Ingen kommentarer:

Send en kommentar